

kapacitetsudvidelser med henblik på egentlig sygdomsbehandling, vil sådanne udgifter skulle medregnes. I en tid med generelt faldende sengedagsforbrug, bl.a. på grund af omstillingsbe-
stræbelserne inden for sygehusvæsenet, er sidstnævnte problemstilling mindre aktuel. Spørgsmålet må dog anses at have betydning for ventetidsproblemerne omfang inden for sygehusvæsenet.

Der er således ikke noget solidt grundlag for at antage, at plejepatienter på sygehuse køster væsentligt mere i driftsudgifter end beboere på plejehjem. Kan sygehusopholdet imidlertid erstattes af mindre institutionsprægede alternativer end de traditionelle plejehjemspladser, vil plejeudgifterne blive mindre og besparelsesmulighederne følgelig større.

Det må i den forbindelse tilføjes, at sygehusvæsenets *umiddelbare* besparelsesmuligheder ved udskrivning af plejepatienter er meget begrænsede, selv ved en eventuel nedlæggelse af de pågældende sygehussenge. Bl.a. fordi sygehusvæsenets personaleudgifter ikke kan nedbringes i takt med sådanne enkeltstående sengenedlæggelser, men kun ved nedlæggelse af hele afsnit el. lign.

På længere sigt kan der imidlertid være betydelige besparelsesmuligheder i en begrænsning af ventepatienternes sygehusforbrug, når dette fører til et lavere reinvesteringsbehov.

Det er ikke muligt at skønne præcist over merudgifterne på socialministeriets område ved etablering af et antal nye plejehjemspladser og beskyttede boliger, der svarer til antallet af hospitalssenge, som er belagt med *visiterede* plejehjemspatienter.

Der mangler, som tidligere nævnt, opgørelser over det samlede antal patienter på hospitaler, der er *visiteret* til plejehjem. Dertil mangler tillige oplysninger om, hvordan patienterne er fordelt geografisk.

Hvis det forudsættes, at 2.000–3.000 nye plejehjemspladser eller evt. beskyttede boliger skal etableres, kan den hermed forbundne anlægsudgift, hvis der pr. plads bolig regnes med en anlægsudgift på 0,5 mill. kr., beregnes til 1,0–1,5 mia. kr. (Anlægsudgiften pr. plejehjemsplads skønnes at være ca. 640.000 kr. i hovedstadsområdet og 530.000 kr. i det øvrige land (PL-niveau januar 1983). Den gennemsnitlige anlægsudgift for en 60 m² beskyttet bolig anslås at være ca. 400.000 kr. i 1. kvartal af 1983).

Hvis det tillige forudsættes, at der til de 2.000 til 3.000 nye plejehjemspladser eller evt. beskyttede boliger er knyttet driftsudgifter på gennemsnitligt 250.000 kr., vil det betyde driftsudgifter på i alt 500–750 mill. kr. årligt. (De gennemsnitlige driftsudgifter pr. nyetableret plejehjemsplads er ifølge socialstyrelsen 305.000 kr. årligt i hovedstadsområdet og 255.000 kr. i det øvrige land (PL-niveau januar 1983). De gennemsnitlige driftsudgifter i beskyttede boliger er ca. 100.000 kr. årligt. Ifølge socialstyrelsen varierer driftsudgifterne meget fra bolig til bolig, men for de fleste boligens vedkommende svingende mellem 50.000 kr. og 150.000 kr. Det antages, at de nyetablerede boliger er blandt de dyreste i drift).

Den indhentede udtalelse fra indenrigsministeriet danner ikke grundlag for, at der under de givne forudsætninger kan skønnes over mindreudgifterne på hospitalerne.

Spørgsmål 16:

Hvor lang ekspeditionstid er der i sikringsstyrelsen for erstatningssager om arbejdsskader?

Svar:

Der henvises til socialministeriets vedlagte svar af 19. september 1983 på folketingets socialudvalgs spørgsmål 111.

Spørgsmål 111:

Der ønskes oplysninger om udviklingen gennem 5 år over, hvor lang den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i sikringsstyrelsen er dels for en arbejdsskadeforsikrings sag og dels for en arbejdsskadeerstatning?

Svar:

Sikringsstyrelsen har oplyst følgende: